

зиция или високо духовно съдилиште, което да гони еретици ти и отстъпници ти. Фердинандъ се ползвалъ отъ тия съдилишта, и ужъ за ересъ та, истрѣбвалъ всички ония, които му се виждали за опасни. Тайно то духовно съдилиште распрашвало на всякъдѣ свои съгледачи (шпиони), и постѣпвало много бесчовѣчно съ ония люде, които то мислило за отстъпници; тѣхъ мъчили съ най-тежки мъки; послѣ ги отсѣждали на жива изгора (*ауто-да-фе*); а имотъ тѣ имъ зимала царштина та. Горение то на осѣдени ти правили съ слава; кралъ тѣ, голѣмци ти и наредѣтъ се събирали да гледать, като на празникъ. Испанскій народъ билъ прѣдаденъ до голѣмъ фанатизмъ въ католичество то, та безбройни ти люде, които се горили живи, не имъ възбуждали никакво съжаление, зашто то ги наричали еретици.

Между това Арапи ти и Еврей ти съставили въ Испания най-трудолюбивий и промишленний класъ; и така тѣхно то наказоване и изгонване лишили държава та отъ най-полезна та часть отъ жителе ти.

Въ едно врѣме съ Испания се образovalo на Пиринейскій полуостровъ кралство *Португалия*. То станало отъ едно малко графство, което зависело най-напрѣдъ отъ Кастилия. *Алфонсъ I* распрострѣлъ това графство съ призимане земи отъ Арапи ти, отдѣлилъ се отъ Кастилия и станалъ кралъ (въ XII в.). Отпослѣ Португалци ти, стѣснявани въ земя та си отъ испански ти владѣния, ударили повече на морски прѣдприятия.